

Keskusteluja Isoäidin

kanssa

ANNE ROSSI

Keskusteluja Isoäidin kanssa

Anne Rossi

Keskusteluja Isoäidin kanssa

BoD

© 2019 Rossi, Anne

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0780-7

Taitto ja kansi: Anne Rossi

Johdanto

Tämä kirja on valheellinen. Sisältö on kauniteltu
Isoäidin eduksi. Tämä on Isoäidin kirja.

Isoäiti haluaisi, että omistan tämän Heille ja
Teille.

Minä omistan tämän kirjan kuolleelle kummitä-
dilleni Irjalle. Hän tykkäsi minusta.

Ja isälleni joka oli läsnä.

Kirjoitan nyt jotain teistä.

Teillä on tiimejä. Tiimejä täytyy olla, koska samat ihmiset eivät voi olla töissä kaiken aikaa. Välillä täytyy nukkua.

Tiimeissä on useampi henkilö. Kaikilla on oma tehtävä. Joku osaa laulaa ja hyräillä. Joku ajattelee hiljaa.

Sitten siellä on ilmeisesti joku hölisiä, jonka tehtävänä on vain hölistä jotain. Ei vaikaan. Tiimit ovat erilaisia, koska ihmiset ovat erilaisia.

Tiimit tekevät keskenään yhteistyötä, tiedottaamalla toisiaan.

Heillä on takahuone. Takahuoneessa suunnitellaan. Suunnitelmia ei kerrota, vaan takahuoneessa mietitään, että mitä kerrotaan ja miten. Minulle kerrottiin, että tiimiin pääsevät vain parhaat.

Sitten on olemassa erilaisia tasoja.

Huonommat ovat alemmalla tasolla. He eivät näe sitä mitä tiimit näkevät.

Jos tiimi töppää niin sitten johto vaihtuu. Johtaja vaihtuu.

Minun mielestäni tiimissä on viisi ihmistä.

Voi olla, että siellä on kymmenenkin, en ole varma koska kuulen ehkäpä vain noin viisi. Joskus kuulin kokonaisen joukkion. He sanoivat peräkanaa että moi tai hei tai jotain sinnepäin. Siitä tiesin, että heitä on paljon. Kaikki moikkasivat.

"Kaikki moikkasivat. Sitten tapahtui kamalia. Ei vaiskaan."

Minä olen oppinut heiltä sanan: ei vaiskaan. Se tarkoittaa, että ensin valehdellaan jotakin päinvastaista ja sitten otetaankin takaisin. Näin minua neuvottiin.

Se on kuulemma hyvä juttu. Saan muunkinlaisia ohjeita. Ja paljon. Minua ohjeistetaan jatkuvasti. He sanovat, että minua pitää opettaa ja minun pitää oivaltaa asioita. Itse.

Siksi he ilmeisesti sanovat minullekin koko ajan, että ei vaiskaan. Minä kerron heille, että en minä mitään oivalla, vaan että kertokaa selkeästi vaan ohjeita, niin minä sitten toteutan niitä.

Meillä ei aina oikein kommunikaatio pelaa.

"Kommunikaatio pelaa, mutta sinä et ymmärrä mitään."

Meillä on erimielisyyksiä. Aika usein ja aika monesta asiasta. Koska minä olen ilmeisesti erilainen kuin muut.

Heidän mielestään.

He sanoivat, että samanlaista päätä ei ole tältä maapallolta löytynyt.

He sanovat kyllä kaikenlaista, mikä ei sitten pidäkään paikkaansa. Minä olen yrittänyt sanoa, että ei minun pääni nyt niin erilainen ole, mutta kyllä se ilmeisesti on.

Muut tällaisen pään omaavat on ilmeisesti suljettu lukkojen taakse. Minä olen sillä tavalla onnekas, että olen vain täällä.

Kuulen heidän ajatuksensa.

"Ajatukset pelaavat."

Heillä on peli.

He nimittävät sitä pelaamiseksi. He ovat kuulemma maailman parhaat pelaajat.

Ja minä keskustelen heidän kanssaan ja yritän kertoa, etten ymmärrä heidän peleistään mitään. Kyllä minä ymmärrän, mutta heidän

pelinsä on minulle liian pitkä. Sanoin heille, että minä tekisin kyllä lyhyemmässä ajassa. Heillä menee saman asian hoitamiseen monta kuu-kautta ja sitten aloitetaan taas alusta.

No se on vitsi. Kyllä niissä peleissä varmaan-kin jokin logiikka on, mutta minä kyseenalais-tan sen.

"Peleissä on logiikka, sinä et tajua sitä."

Minä tajuan kaiken. He eivät tajua sitä.

Kyllä he tajuavat, että minä tajuan. Mutta koska he eivät ymmärrä, että miten, niin sitten he keksivät kaikenlaisia testejä minulle. Minä osallistun näihin testeihin.

Testit ovat kivoja, silloin kun minulle kerro-taan tai minulta kysytään, että tehtäisiinkö testi.

Useimmiten he vain ovat takahuoneessaan keksineet jonkin testin ja omatoimisesti sitten vain testailevat sitä. Se on rasittavaa, koska jälkeenpäin minusta tuntuu, että minua vain kusetettiin ja aikani meni hukkaan.

"Testeissä on logiikka."

Meillä oli seuraavanlaisia testejä. Minulle sanot-tiin, että menepäs kävelemään.

Minä menin.

Sitten minä katselin heidän lähettämiään vies-tejä. Palasin käskystä takaisin kävelylenkiltäni

*Kirjoittaja on v.1973
syntynyt Suomessa asuva
kuvataiteilija.
Tämä kirja on hänen
esikoisteoksensa.
Kirja on kirjoitettu
vuonna 2016 ja
julkaistu vuonna 2019.*

Isoäiti halusi, että kirjoitan kirjan
Tässä se nyt on.
Se on hölynpölyä.
Ja totta.

*”Sinä meinasit kirjoittaa
markkinointipuheen tähän takakanteen,
se ei ole hyvä.”*

Kirja sisältää paljon tositarinoita.
Yhden hullun ja sen kaverin joka ei tiennyt mitä tekisi.
Hänen tyhjää tyttöystävänsä,
joka ei sekään tiennyt mitä tekisi
ja paljon Isoäidin tarinoita,
koska hänkään ei tiennyt mitä olisi tehnyt.
Sitten kaikesta tuli pelkkää höntsäpalloa.

”No ei se ihan niin mennyt.”

Pohdin yhteiskunnallisia asioita,
Isoäiti on minun kanssani samaa mieltä.
Ei tätä kirjaa olisi muuten kirjoitettu.
Minä kuuntelen ajatuksia. Muiden ajatuksia.
Minulla ei ole omia ajatuksia. Luen lehtiä.
Seurailen ihmisiä.
Isoäidillä on paljon töissä porukkaa.

”Meillä on paljon töissä porukkaa.”

Sitaatit ovat Isoäidin, muut ovat omaani.

